

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B. P. T., s.r.o.**, P.X., T. proti žalovanému: **A., a.s., T., Č.X.**, T., IČO: X., o určenie pravosti a výšky pohľadávky v sume 40 454,- Sk, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. novembra 2005, č.k. 1 Cbi/31/2005-36 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. augusta 2007, č.k. 1 Cbi/31/2005-46, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. novembra 2005, č.k. 1 Cbi/31/2005-36 sa **o d m i e t a**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 3. augusta 2007, č.k. 1 Cbi/31/2005-46 sa **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach vo výroku rozsudku z 23. novembra 2005, č.k. 1 Cbi/31/2005-36 určil, že pohľadávka žalobcu v sume 40 454,- Sk prihlásená v konkurznom konaní pod spisovou značkou 3K 44/04 proti úpadcovi A., a.s., T. sa považuje za zistenú

a zaradenú do prvej triedy. Súčasne zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3000,- Sk náhrady trov konania.

Súd prvého stupňa rozhodol tak s odôvodnením, že faktúry č. 320 00 880, č. 320 00 696, č. 130 00 967, č. 130 01 153, č. 130 01 407 a č. 130 00 582 sa týkali služieb spojených s vyčistením žúmp a za odber tepla. Neboli predmetom postúpenia na A., a.s. na základe zmluvy o postúpení zo 4. mája 2005, lebo v sume 17 928 721,25,- Sk sa tieto pohľadávky nenachádzali. Pasívne legitimovanou stranou nemôže byť ani K., s r.o.. L.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Predovšetkým namietal, že vo výroku rozhodnutia je namiesto úpadcu A. H., a.s., T. uvedené obchodné meno žalovaného, ktorý ako veriteľ úpadcu v konkurznom konaní poprel žalobcom prihlásenú pohľadávku. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vec rozhodol, pretože zjavne nepochopil ním uvádzané súvislosti. Uviedol, že peňažné sumy, ktoré sú predmetom vyššie uvedených faktúr sú pohľadávkami žalobcu voči úpadcovi. Zmluvou o postúpení zo 4. mája 2005, (t.j. pred podaním predmetnej žaloby) postúpil ako postupca svoje pohľadávky, ktoré mal voči úpadcovi postupníkovi, obchodnej spoločnosti K., s.r.o., L. a tento je potom pasívne legitimovaným subjektom v konaní. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil vrátane výroku o trovách konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 písm. a/ OSP a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 201 OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Odvolanie sa podáva do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 OSP).

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 OSP).

Podľa obsahu spisu napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo žalovanému doručené 2. januára 2006. Týmto dňom začala plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania. Koniec lehoty na podanie odvolania pripadol na utorok 17. januára 2006.

Podľa § 57 ods. 3 OSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Žalovaný podal odvolanie na poštu ako obyčajnú poštovú zásielku, ktorá došla Krajskému súdu v Košiciach 24. januára 2006. Na obálke pripojenej k písomnosti je nečitateľný odtlačok pečiatky poštového úradu T. 1. Pretože odvolaciemu súdu pre posúdenie včasnosti podania odvolania nebol zrejмый dátum podania odvolania na pošte, orgánu, ktorý mal povinnosť písomnosť doručiť súdu, listom z 12. júna 2007 vyzval odvolateľa, aby súdu predložil písomný dôkaz o dátume odoslania predmetnej zásielky (odovzdania na poštu) na súd. Výzva bola žalovanému doručovaná do vlastných rúk a bola ním prevzatá 19. júna 2007. Žalovaný na výzvu nereagoval, preto odvolací súd mohol dátum podania odvolania posudzovať len podľa obsahu spisu. Keďže z obálky, ktorou bolo doručované odvolanie, nie je možné zistiť dátum podania odvolania a žalovaný nepreukázal včasnosť jeho podania. Odvolanie, ktoré došlo súdu prvého stupňa 24. januára 2006 odvolací súd nepovažoval za odvolanie podané v zákonom stanovenej lehote, lebo lehota uplynula 17. januára 2006 (utorok) a zásielka podaná v tento deň by súdu došla 20. januára 2006.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie ako oneskorene podané žalovaným proti rozsudku č.l. 36 spisu v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odmietol.

Úspešnému žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP).

Krajský súd v Košiciach uznesením z 3. augusta 2007, č.k. 1 Cbi/31/2005-46 uložil žalovanému ako odvolateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 10 000,- Sk.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, ktorým žiadal vydané uznesenie zrušiť. Namietal, že v predmetnom konaní nie je pasívne legitimovaným subjektom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné vyhovieť.

Krajský súd v Košiciach vydal uznesenie z 3. augusta 2007 o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, ktoré podal žalovaný vo veci samej.

Vzhľadom na to, že odvolanie vo veci samej bolo odmietnuté podľa § 218 OSP, odpadol právny dôvod povinnosti odvolateľa zaplatiť súdny poplatok za odvolanie.

Aj v prípade jeho zaplataenia v zmysle § 11 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch (č. 71/1992 Zb.) by sa súdny poplatok za odvolanie vrátil.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie z 3. augusta 2007 zrušil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 25. júna 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu